

τούτου ποτέ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης καὶ Λυσίθεος
 συνεισιδῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων,
 ἀντὶ νομηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοῦνομα
 θέμενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις, οὐ μὴν ὡς τοῦτο
 διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες
 τῶν θεῶν καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων; 3 Ἐκείνων μὲν
 οὖν ἕκαστος ἀπώλετο ὡσπερ εἰκὸς τοὺς τοιούτους· τοῦτον
 δὲ τὸν ὑπὸ πλείστων γινωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτω διέθεσαν
 ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι,
 παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵν' ἴδωσιν ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς
 πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται
 τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι, μείζους καὶ
 χαλεπωτέρας τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους ἢ τοῖς ἄλλοις
 ἀνθρώποις προσβάλλοντες· 4 τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ
 καμεῖν νομίμως κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστί, τὸ δ' οὕτως
 ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν
 ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον τούτοις
 μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα ἅπερ οὗτος ἐξημαρτη-
 κόσιν (Athenaeus, XII, p. 551 D). Th., n° 53.

VI. ΚΑΤΑ ΘΕΟΖΟΤΙΔΟΥ

1, I τού[τωι τῶι] νό[μωι]τους, μάλιστα
 δὲ |υτης, μισ[ῶν] τοὺς νόθους τε καὶ τοὺς 5
 [ποιη]τοὺς οὔτε νομίμως οὔ[θ' ὀσίω]ς. Ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τῶν
 ὀρ[φάνων] ἔτι καὶ μᾶλ[λον] τοὺς νόθους | [χρῆναι τρέφειν] 10